

РАС

ЖОВ 2011 | СІЧ 2012

Премія PinchukArtCentre

Сінтія Марселле

Collection Platform 2

PinchukArtCentre
pinchukartcentre.org

Виставки

Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
 Куратор: Бйорн Гельдхоф
 Менеджер проекту Сінтія Марселле:
 Галина Стахурська
 Менеджер проекту Премія PinchukArtCentre:
 Ірина Іванушкіна
 Асистент проекту Премія PinchukArtCentre:
 Діана Казакова
 Логістика: Ольга Юркевич
 Технічний менеджер: Ігор Стефанович

PinchukArtCentre

Генеральний директор: Екхард Шнайдер
 Арт-менеджер: Бйорн Гельдхоф
 Виконавчий директор: Дмитро Логвин
 Старший менеджер проектів: Галина Стахурська
 Менеджери проектів: Ірина Іванушкіна,

Діана Казакова
 Логістика: Ольга Юркевич
 Менеджер Освітньої програми:
 Ольга Тихонова
 Асистент Генерального директора:
 Наталія Мітрохіна
 Фінансовий менеджер:
 Андрій Янковий
 Бухгалтерія: Зоя Калінчик,
 Вікторія Прокопенко, Людмила Стеля
 Рецепція: Олеся Гдаль, Ольга Цимбалюк,
 Юлія Терехова
 Технічний менеджер:
 Ігор Стефанович
 Головний інженер:
 Костянтин Щербаків
 Техніки: Сергій Зайченко,
 Віталій Вережак, Сергій Діптан

Департамент комунікацій

Директор з комунікацій: Денис Казван
 Асистент департаменту комунікацій:
 Наталія Аністратова
 PR-менеджери: Надія Ватульова,
 Ольга Кудіненко
 Голова WEB-комунікацій: Дмитро Коваль
 Менеджер Інтернет-ресурсів:
 Катерина Андрущенко
 Продакшн-менеджер: Олеся Моторна
 Перекладач: Людмила Гудзь

Газета

Тексти: Екхард Шнайдер, Бйорн Гельдхоф
 Дизайн: Ганс Вернер Хольцварт
 Редактор видання: Люцц Ейтель
 Фотографії: Маркус Треттер, Сергій Іллін
 Переклад: Олександр Михед

© Copyright 2011 газети: PinchukArtCentre, Київ;
 Copyright робіт, фотографій, текстів: автори.
 Всі права застережені.

PinchukArtCentre

вул. Червоноармійська/Басейна 1/3-2, блок А,
 Бесарабський квартал, Київ, Україна, 01004
 тел.: +38 (044) 590-08-58
 e-mail: info@pinchukartcentre.org
 www.futuregenerationartprize.org
 www.pinchukartcentre.org

Години відвідання:

Вівторок — Неділя з 12:00 до 21:00
 Понеділок — вихідний. Вхід вільний

Прес-офіс

тел.: +38 (044) 494-11-48
 e-mail: press@pinchukartcentre.org

Послідовність та різноманіття

Напрочуд вдалий рік для PinchukArtCentre: по-перше повне програмне моделювання ідеї майбутнього музею, по-друге, святкування 5-ї річниці заснування у вересні. Рік пройшов з особливою увагою до постійної колекції, *Циркуляція 1*, яка, сукупно з РАС-UA, відкрила можливість постійного представлення нових творів провідних українських митців, Василя Цаголова, Арсена Савадова і яку, до кінця року, продовжать проекти Олександра Ройтбурда та Іллі Чічкана. На початку цього року пройшли персональні виставки Даміана Ортеги та Кендіс Брайтц, що мали на меті представити їхні нові твори, показати пульсацію мистецьких ідей та важливість ризиків.

Ми щойно закінчили вражаючу виставку Олафура Еліассона, яка своїм мистецьким баченням привабила аудиторію, якої ми до цього не мали. Ідея Еліассона про те, що не тільки глядач дивиться на роботу, але й робота також спостерігає за глядачем, стала реальністю. Майже 200 000 відвідувачів – це тільки одна сторона ідеї. Дивлячись на усміхнені обличчя наших юних відвідувачів, ми зрозуміли, наскільки важливо для нас мати справу з вишуканими творами сучасного мистецтва. І зараз це насправді найважливіший момент нашої програми та місії – вдруге представити Премію PinchukArtCentre. Я радий та пишаюся результатами процесу, який почався три роки тому з першої демократичної процедури подачі заявок для нового покоління митців з України. Все це було зроблено саме для нового покоління – виставка номінантів, переможець Артем Волокітін, котрий отримав шанс взяти участь у виставці FutureGenerationArtPrize в Києві у 2010 і не так давно представив роботи на Венеціанській Бієнале.

У поєднанні національної ідентичності та міжнародного контексту ми вбачаємо особливу силу нашої концепції. Я вірю у послідовність та різноманіття і тому радію за 20 митців-номінантів, яких ми тепер представляємо після процедури відбору з-поміж більше, ніж 1 100 заявок з усіх регіонів України. Майже половина номінантів брала участь у першій виставці, друга половина – новачків. Разом це чудове поєднання, яке демонструє, що ми рухаємося у вірному напрямку, підтверджуючи, перш за все, що досвідчені митці мають художню можливість знову запропонувати «послідовність», а, по-друге, що ця нація має зростаючий потенціал молодих талантів.

Ця виставка – важливий крок на довгому шляху залучення РАС у розвиток майбутнього покоління відвідувачів та мистецького середовища, які зростають в Україні. Я запрошую вас на виставку, де будуть представлені і роботи Сінтії Марселле, переможниці Future Generation Art Prize. Її виставка у нас – це важливе свідчення того, як ми співпрацюємо з нашими митцями, довіряючи їхнім ідеям, поділяючи ризики та підтримуючи їхній мистецький розвиток. Я впевнений, що міжнародне топ-журі, яке прибуде до Києва 9 грудня на церемонію нагородження, матиме серйозні та цікаві дискусії у вирішенні, хто стане переможцем Премії РАС.

ЕКХАРД ШНАЙДЕР

РАС 2011
Кендіс Брайтц
Олафур Еліассон
Сінтія Марселле
Даміан Ортега
Премія PinchukArtCentre
Олександр Ройтбурд
Арсен Савадов
Василь Цаголов
Ілля Чічкан

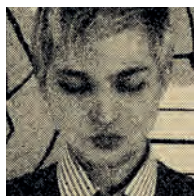
Андрій Галашин
Даніїл Галкін
Гамлет Зіньковський
Добриня Іванов
Микита Кадан
Жанна Кадирова
Тарас Каменной
Аліна Клейтман
Володимир Кузнецов
Лада Наконечна
Сергій Петлюк
Сергій Радкевич
Микола Рідний
Степан Рябченко
Іван Світличний
Олеся Хоменко
Микита Шаленний
Маша Шубіна
Наташа Шульте
група Салманов-Корнієнко

20 номінантів

Премія PinchukArtCentre – перша приватна загальнонаціональна премія в галузі сучасного мистецтва, метою якої є відкриття, підтримка і розвиток нового покоління молодих українських художників. Це важливий внесок у відкриття молодих митців у динамічному розвитку України. Заснована у 2009 році Фондом Віктора Пінчука, премія присуджується молодим митцям віком до 35 років. Ключовими моментами є:

- національний вимір
- концентрування на молодому поколінні митців
- відкрита демократична процедура подачі заявок
- високий рівень мистецького оцінювання
- внесок міжнародних митців
- авторитетне журі та відбірковий комітет

Незалежний відбірковий комітет вибрав 20 митців-номінантів, котрі наразі представляють свої роботи в PinchukArtCentre. Міжнародне журі присудить Головну премію, дві Спеціальні премії та Приз громадськості. Переможці отримають 100 тис. грн. (\$12,5 тис.) за Головну премію, 25 тис. грн. (\$ 3,5 тис.) за кожну зі Спеціальних премій та 10 тис. грн. (\$ 1,25 тис.) за Приз громадськості. Переможці Головної та Спеціальних премій матимуть можливість пройти стажування у майстернях всесвітньо відомих митців. Володар Головної премії без відбору потрапляє у короткий список номінантів на Future Generation Art Prize 2012.

Данііл Галкін

ДАНІІЛ ГАЛКІН народився в 1985 р. в Дніпропетровську, Україна. Нині проживає і працює в Одесі. Після навчання у Дніпропетровському художньому театральному коледжі та Академії будівництва та архітектури, Галкін почав створювати відео та скульптури. В 2009 р. він створив експериментальний проєкт 2222, арт-групу, що складається з альтер-особистостей одного автора, який в антиутопічній манері зображує тоталітарну країну, котрою правлять чотири міністри відповідно до номеру 2. Данііл Галкін отримав Гран-прі конкурсу МУХІ 2011 року.

БДСМ-2222, 2011, друк на картоні, 35,6 x 21,6 см (зліва вгорі)
ПЛАКАТ-ГОЛОВОЛОМКА «ДЕЗИНФЕКЦІЯ», 2010, акрил, банерна тканина 75 x 55 см (внизу зліва)
ВИРІЗКА «МАЛЯВА №2222/22», 2011, акрил, скотч, банерна тканина, диптих: 230 x 134 см (посередині)
ВИРІЗКА «МАЛЯВА №2222/21», 2011, акрил, скотч, банерна тканина, диптих: 230 x 134 см (праворуч)

Данііл Галкін створив арт-групу з власних альтер-особистостей 2222, що представляє глобальність його мистецької практики. Кожна двійка позначає певне міністерство (Міністерство Миру, Духовності, Здоров'я та Любові), яке він репрезентує в серії інсталяцій, відео та інтервенцій.

В РАС Галкін представляє Міністерство Любові – дослідження дітей як сексуальних істот. Зображення – це витончена ретрансляція дитячих ігор, які в очах глядача можуть сприйматися як сексуальні натяжки. Це дослідження дітей та їхньої усвідомленої сексуальності стосується і швидкого темпу, в якому діти зростають сьогодні, стаючи частиною дорослого суспільства за посередництва моди.

Андрій Галашин

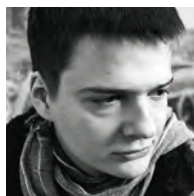
АНДРІЙ ГАЛАШИН народився в 1979 році в Тернополі, Україна, з 2001 р. мешкає в Коста-Ріці. Закінчив коледж декоративно-прикладного мистецтва ім. Івана Труша у Львові та Львівську Академію мистецтв і прославився картинами, які досліджують соціальну реальність світу, контрольованого війною та медіа. Він мав персональну виставку в Arteconsult Gallery в Панамі (2008), його твори були представлені на Bogota ArtBo (2009) та в Diana Lowenstein Fine Arts Gallery в Майамі (2010). Андрій Галашин був номінантом на Премію PinchukArtCentre в 2009 році.

ЩАСЛИВА НАЦІЯ, 2011, полотно, олія, 130см x 140см (зліва вгорі)
ДУМАЮЧИ ПРО ТЕБЕ, МІЙ ПРЕЗИДЕНТЕ, 2011, полотно, олія, 170см x 140см (внизу зліва)
ДИТИНА СМІТТЯ, 2010, полотно, олія, 90 x 77 см (праворуч)

Використовуючи фрагменти мас-медіа, поп-культури та історичних алюзій, Галашин у картинах розмірковує про глобальні політичні теми. Особливо його цікавить занепадаючий вектор політичного та соціального розвитку США, сенс та владність якого вже не мають значення для нових гравців. В картинах відчуття домінування американського націоналізму поєднується з фрагментами зображень занепадаючого та наївного суспільства.

В РАС Галашин представить серію нових картин, які стосуються нинішньої політичної реальності, а також новостворену скульптуру – це монументальна музична скринька, що функціонує як ностальгічна пам'ять про кращі часи.

Добриня Іванов

ДОБРИНЯ ІВАНОВ народився в 1987 році в Києві, Україна, де він зараз живе і працює. Він навчався в майстерні Олександра Бабака. Автор об'єктів та інсталяцій. З 2009 – учасник програми «Генофонд» Я Галереї в Києві. В 2011 р. Іванов взяв участь у *Genofond Pinakothek* (виставкові зали Titanikas Академії мистецтв Вільнюсу).

Іванов колекціонує приховані наративи у знайдених об'єктах, які він деконструє за допомогою абстракції та синтезу. Його роботи засновуються на цих простих об'єктах, допоки вони не стають репрезентацією соціальної поведінки та соціальних структур.

Для РАС Іванов створить свій, поки що, найскладніший проект. Відсилаючи до кімнати-читальні Олександра Родченка в робітничих клубах радянських часів та її конструктивістської естетики, Іванов бере стілець для шахів, якій репрезентує давню традицію гри у шахи в СРСР і деконструє його базові форми. Він використовує це для того, щоб знову сконструювати скульптуру, яка переростає зі складних комбінацій у чисту геометричну форму.

ДОТИК, 2010, об'єкт, дерево, саморізи, 100 x 40 x 40 см (зліва вгорі)
БЕЗ НАЗВИ, 2011, змішана техніка, експозиція (вгорі праворуч)
ОДНОРАЗОВІ ЛЮДИ, 2010, змішана техніка, експозиція (внизу)

Микита Кадан

МИКИТА КАДАН народився в 1982 році в Києві, Україна, де нині живе і працює. Кадан – випускник Національної академії мистецтв та архітектури; з 2004 р. є членом арт-групи Р.Е.П. В 2008 році став учасником кураторської асоціації Худрада. Його роботи були представлені в Україні та закордоном, включно з Празькою Бієнале (2007), Бієнале молодих митців у Таллінні (2007), Kunstraum в Мюнхені (2010), White Box Gallery в Нью-Йорку (2010) та ін. В 2009 був номінантом на Премію PinchukArtCentre.

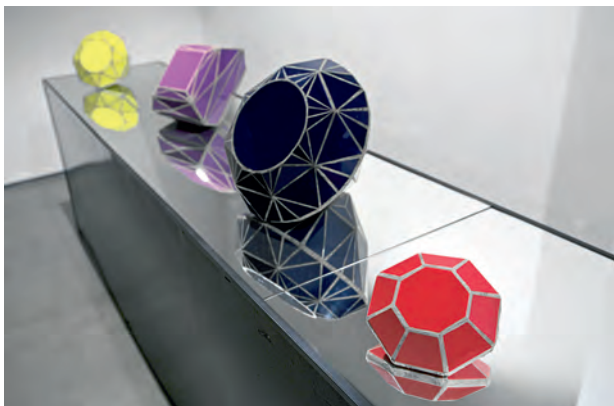
ФІКСАЦІЯ, 2010, лайтбокси (зліва)
ПРОЦЕДУРНА КІМНАТА, 2009-2010,
 друк на порцелянових тарілках (вгорі)
ВІЙНА НА НЕБІ, 2010, настінний
 розпис, акрил, 300 x 600 см (внизу)

Кадан комбінує інтелектуальну мистецьку рефлексію з тривалою соціальною активністю, використовуючи мистецьку практику для участі в соціополітичних дискусіях в Україні. Свідомий історичного контексту, Кадан фокусує свій мистецький пошук на змінах Києва як міста, що перебуває в постійних трансформаціях, при цьому втрачаючи історичне коріння та комерціалізуючи громадський простір. Частіше за все він працює у живописі та скульптурі, використовуючи абстракцію та моделювання як мистецькі стратегії, які відсилають до російських авангардних рухів на початку XX століття. Для РАС Кадан створює монументальну скульптуру, що фокусується на втраті історичного коріння та новому політичному іконоборстві, коли старі радянські пам'ятники стали об'єктами знищення.

Жанна Кадирова

ЖАННА КАДИРОВА народилася в 1981 році в м. Бровари Київської області, Україна. Закінчила ДХСШ ім. Т. Г. Шевченка; нині мешкає в Києві, працюючи в різних жанрах: фото, відео, живопис, графіка і скульптура. Учасник групи Р.Е.П. та музичного перформансу «Penoplast». Була номінована на Премію PinchukArtCentre в 2009 році. Її роботи були представлені в De Appel arts centre, Амстердам (2008), Depo Contemporary Art Centre, Стамбул (2009) та ART Paris (2010).

ЯБЛУКО. ПЕРМ, 2010, бетон, кахель, фрагменти цегляних стінз-несених будівель, 300 см в діаметрі (зліва вгорі)
ДІАМАНТИ, 2006, монтажна піна, кахель, цемент, розміри різні (внизу зліва)
СІТІ ЛАЙТ, 2010, бетон, керамограніт, 220 x 150 см (праворуч)

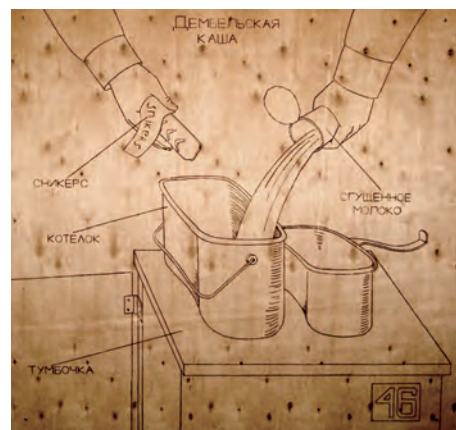
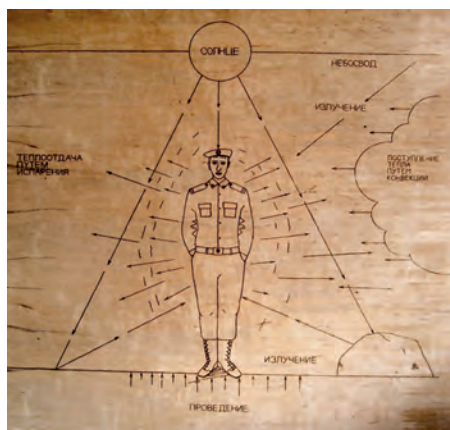
Кадирова розробила особливу скульптурну мову, яка є послідовним маркуванням простору (у найширшому значенні слова). Її найвідоміші скульптури зроблені з монтажною піною, покритою плиткою – дешевий стандартний матеріал, який використовується для вкриття того, що має залишатися невидимим. Вибір Кадировою матеріалу підкреслює розтрісану природу її геометричних об'єктів, які пов'язані з відображенням нашого щоденного соціального контексту.

Для РАС Кадирова продовжує трансформацію знайдених об'єктів або ситуацій, які займають центральне місце у всій її творчості: вирізані шматки розтрісаної асфальтованої дороги набувають статусу картин в галереї.

Тарас Каменной

ТАРАС КАМЕННОЙ народився в 1985 році в Харкові, Україна, де він закінчив Харківське державне художнє училище та Харківську державну академію дизайну і мистецтв. Каменной представляв роботи в галереї Nofa, Вельс (2008), на фестивалі «Українська весна», Познань (2008) та Московській Фото Бієнале (2010).

СИЛОМІР АГРЕСІЇ, 2011,
фанера, випалювання, акрил,
76 x 76 см (вгорі зліва)
СИЛОМІР АГРЕСІЇ, 2011,
фанера, випалювання, акрил,
100 см діаметр (зліва праворуч)
ТРИ СХЕМИ, фанера, випалювання,
150 x 150 см (внизу)

Особистий досвід Каменного в якості молодого солдата лежить в основі його творчості. Він рефлексує про місце індивіда та про формування соціального контролю/покарання в умовах армійської служби. Його роботи можуть розглядатися як формулювання мистецької концепції на основі «невидимих» суспільних структур.

Для РАС Каменной продовжує цю стратегію, але робить новий крок, переключаючи пошук з армії на суспільство взагалі. Його мистецьке слово, цього разу частково у письмовій формі, про розбіжності між законом та реальністю, коли справа доходить до проблеми наркотиків.

Олеся Хоменко

ОЛЕСЯ ХОМЕНКО народилася в 1980 році в Києві, Україна, де нині живе і працює. Вона закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури України. Її роботи були представлені в Luigi Pecci Contemporary Art Centre, Прато (2007), галереї White Box, Нью-Йорк. Вона співзасновник і член групи Р.Е.П. та кураторської групи «Худрада».

Картини Хоменко – це наративні рефлексії з різних тем, зокрема, це пролетарський герой та пострадянський простір, ландшафт та архітектура.

Для проекту в РАС вона представляє серію картин, джерелом натхнення для яких були історії її дідуся, котрий брав участь (на боці радянської армії) у Другій світовій війні. Вона трансформує звичайного солдата в монументальну безлику фігуру, розташовану на абстрактному ландшафті. Картини функціонують, як особисті спогади. Хоменко інсталиюватиме їх як скульптурні елементи у виставковому просторі, при цьому на їхньому звороті будуть зазначені простір і час, відсутні на самій картині.

СВІДОК, 2009, полотно, акрил,
220 x 260 см

Аліна Клейтман

АЛІНА КЛЕЙТМАН народилася в 1991 році в Харкові, Україна, де нині живе і працює. Вона навчалася у студіях українських скульпторів, художників та графічних дизайнерів. В 2009 р. вона вступила до Харківської державної академії дизайну та мистецтв; в 2010 р. відкрила галерею-лабораторію сучасного мистецтва «У Рози». Клейтман отримала перше місце в конкурсі інновацій в скульптурі в Харкові (2009) та була номінантом «Вибір Браткова» на п'ятій бієнале «NON STOP MEDIA 5» у Харківській муніципальній художній галереї (2010).

Клейтман здійснює радикальне дослідження жіночої сексуальності та ролі жінки в сучасній Україні. Використовуючи автопортрети, вона говорить про такі теми, як, приміром, менструація та самознищення. Жінки розглядаються як об'єкти інтересу чоловіків, при цьому самі грають роль сексуальних хижаків у жорсткій соціальній реальності. У своїй, все ще юній, творчості Клейтман експериментувала в основному з живописом, фотографією та відео.

Для РАС Клейтман створює спеціальну інсталяцію зі шпалер, яка розглядає жіночу сексуальність у ширшому вимірі. Вона залучає молодих жінок зі свого оточення до групової фото-сесії, протягом якої вони здійснюють деструктивний самоаналіз.

СПОЖИВЧИЙ КОШИК, 2011,
кольоровий друк, розміри мінливі

Володимир Кузнецов

ВОЛОДИМИР КУЗНЕЦОВ народився в 1976 р. в Луцьку, Україна; живе та працює в Києві. Закінчив Львівську Академію Мистецтв, кафедру художнього текстилю. Його роботи були представлені на численних персональних та групових виставках, включно з Kunstplatz Karlsplatz, Відень (2006), Index Contemporary Art Centre, Стокгольм (2008), Depo Contemporary Art Centre, Стамбул (2009), White Box, Нью-Йорк (2010) і т.д. Номінант на Премію PinchukArtCentre в 2009 році.

СИДЯЧИ БІЛЯ ВІКНА, 2009, сіті лайт (зліва вгорі)
У ВИПАДКУ ПОЖЕЖІ, 2011, інсталяція, змішана техніка (зліва внизу)
БУЛИЖНИК, 2011, об'єкт, фотографія (вгорі праворуч)
РОГАТКИ, ЗБРОЯ, ЯКУ ТИ МОЖЕШ ЗРОБИТИ САМ, 2011, інсталяція, змішана техніка (внизу праворуч)

Мистецька практика Кузнецова тісно пов'язана з українською історією. У своїх роботах він використовує вишиванку, яка відсилає до традиційної культури та стилю одягу, що виражає національну ідентичність. Кузнецов розмірковує над зміною національної ідентичності у країні, де почуття та окреслення нації знаходяться у постійному розвитку.

Робота Кузнецова в РАС засновується на історичному офорті, що зображує Коліївщину – повстання українських козаків та селян у 1768 році, яке було придушене польсько-російськими військами в 1769 році. Кривавий епізод історії представляє як боротьбу за незалежність нації, так і соціальну боротьбу. Митець поєднує своє бачення цієї історичної події з новим живописом та концепцією.

Лада Наконечна

ЛАДА НАКОНЕЧНА народилася в 1981 р. в Дніпропетровську, Україна. Нині живе і працює в Києві. Вона закінчила Національну академію образотворчого мистецтва та архітектури. Використовує графічні техніки, відео та інсталяції. Член груп Р.Е.П. та Худрада. В 2009 була номінантом на Премію PinchukArtCentre. Її роботи були широко представлені в Україні та закордоном, включно з Українським павільйоном на Венеціанській бієнале (2009), MUMOK, Відень (2009), White Box, Нью-Йорк (2010), Stiftung Binz39, Цюрих (2011) та інших.

ПЕРСПЕКТИВА, 2010-2011,
малюнок олівцем на стіні Бібліотеки
Альбертіни, Лейпциг, Німеччина,
100 кв. метрів (вгорі і внизу зліва)
ЛИСТІВКИ, 2010, папір, олівець,
50 x 70 см (вгорі праворуч)
РАНИШЕ. ЗАРАЗ. ПОТІМ, 2009,
папір, олівець, фотографія, дзер-
кало 100 x 300 см (внизу праворуч)

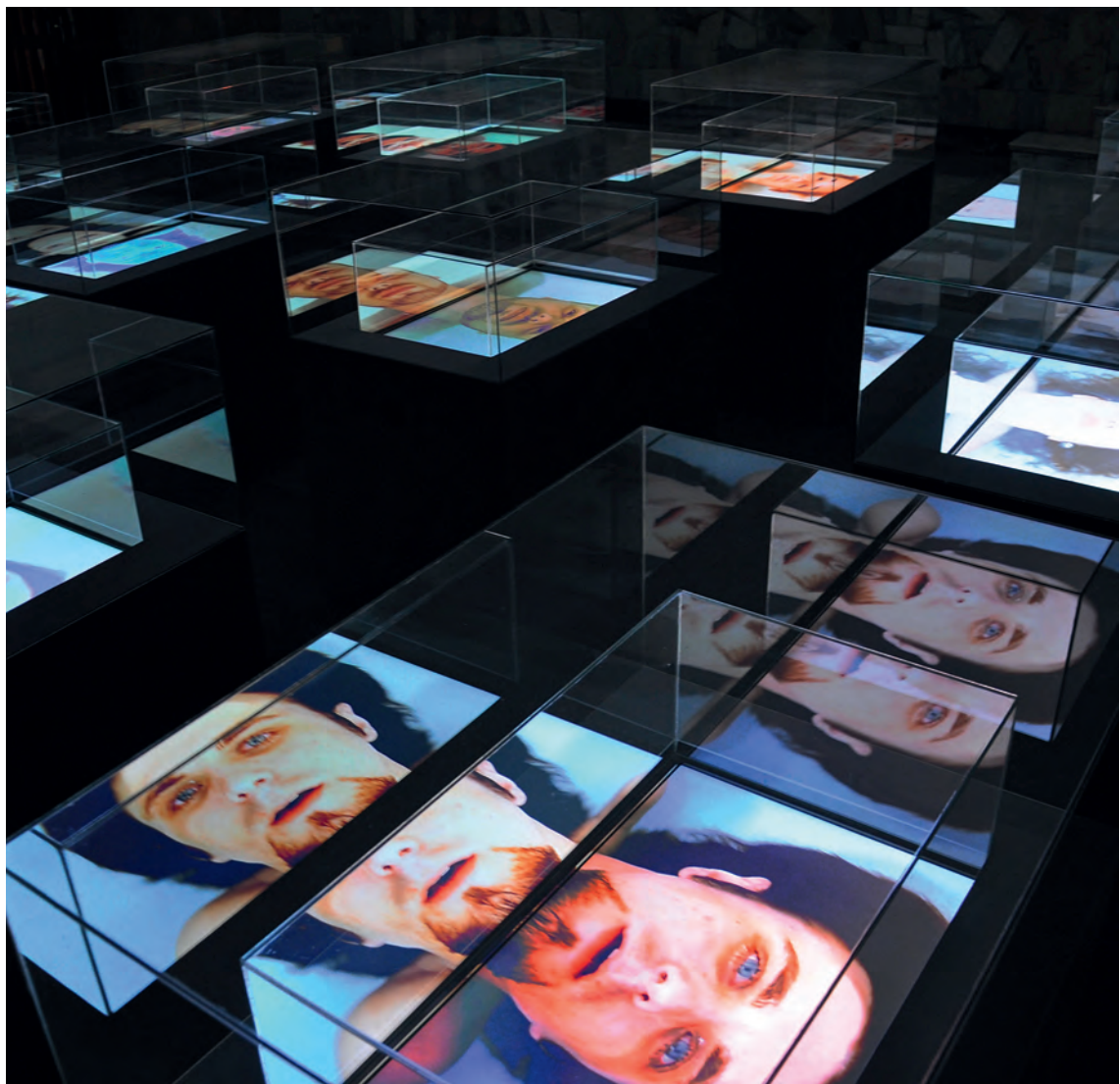
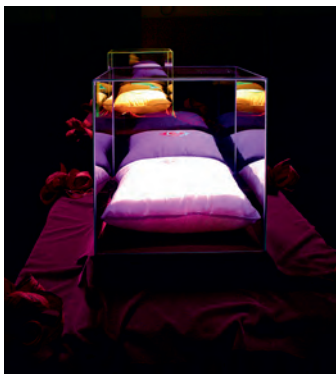
Ретельно виписані олівцем малюнки Наконечної конструюють деталізований і часом абстрактний ландшафт. У процесі створення вони стають рефлексією про фізичний контекст соціального оточення, в якому малюнки були зроблені. Соціальна заангажованість – це головна ідея роботи Наконечної. За приклад може слугувати її проект листівок, в якому вона досліджує вартість людської праці через власне виробництво малюнків, оцінювання яких засновується на стандартній вартості години праці в країні, де вони були зроблені.

Проект Наконечної в РАС зосереджується на другій ідеї – дослідження позиції глядача. Це знову відображається у процесі створення. Вона змінює простір архітектурно, заради зміни та позначення сприйняття глядача, в залежності від його/її фізичної позиції відносно роботи.

Сергій Петлюк

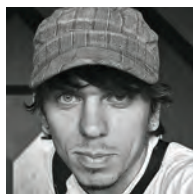
СЕРГІЙ ПЕТЛЮК народився в 1981 році в Івано-Франківську, Україна; нині живе та працює у Львові. Закінчив Прикарпатський університет ім. В. Стефаника та Львівську національну академію мистецтв. В 2009 та 2011 рр. ставав стипендіатом програми міністерства культури Польщі Gaude Polonia. Петлюк працює в різних жанрах: інсталяція, відео-інсталяція, нові медіа та живопис. Один із організаторів та учасник мистецької формації KOMA. Його робота була включена в 14 Media Art Biennale у Вроцлаві (2011).

СНИ ПРО ЄВРОПУ, 2009-2010, мультимедійна інсталяція, подушки, проектори, експозиція (вгорі та поєередині зліва)
ЕКС-ПОНАТ, 2009, мультимедійна інсталяція, скляні куби, подушки, проектори, столи, експозиція (внизу зліва)
ДИХАННЯ, 2010, мультимедійна інсталяція, скляні коробки, фанерні коробки, килим, експозиція (праворуч)

У своїх великоформатних відео-інсталяціях, Петлюк досліджує відношення між об'єктом для споглядання та самим глядачем. Він розмірковує над суперечливим фактом, закладеним у природі людини як соціальної істоти, та її приреченістю на екзистенційну самотність.

Для РАС Петлюк створює спеціальну нову інсталяцію, що фокусується на ідеї людини, яка ховається у власній екрані/клітці, будучи водночас глядачем і тим, на кого дивляться. Робота критично рефлексує про роль нових медіа у суспільстві, як у приватній сфері, так і у соціальній взаємодії.

Сергій Радкевич

СЕРГІЙ РАДКЕВИЧ народився в 1987 р. в Луцьку, Україна, де нині живе і працює. Закінчив Львівську національну академію мистецтв, відділення живопису. Брав участь у створенні мозаїчного панно у церкві Різдва Богородиці (м. Львів). Понад сім років займається стріт-артом. В 2010 році Радкевич був організатором та учасником стріт-арт фестивалю Black Circle Festival у м. Понінка.

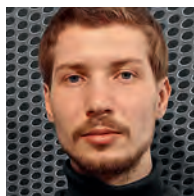
АПОСТОЛ ПЕТРО, 2010, розпис, аерозоль, акрил, 230 x 300 см (вгорі зліва)

ГРІБ ГОСПОДНІЙ, 2011, розпис, аерозоль, акрил, 250 x 300 см (внизу зліва)

КОЛЕСА ЯНГОЛІВ, 2010, розпис, аерозоль, акрил, 230 x 550 см (праворуч)

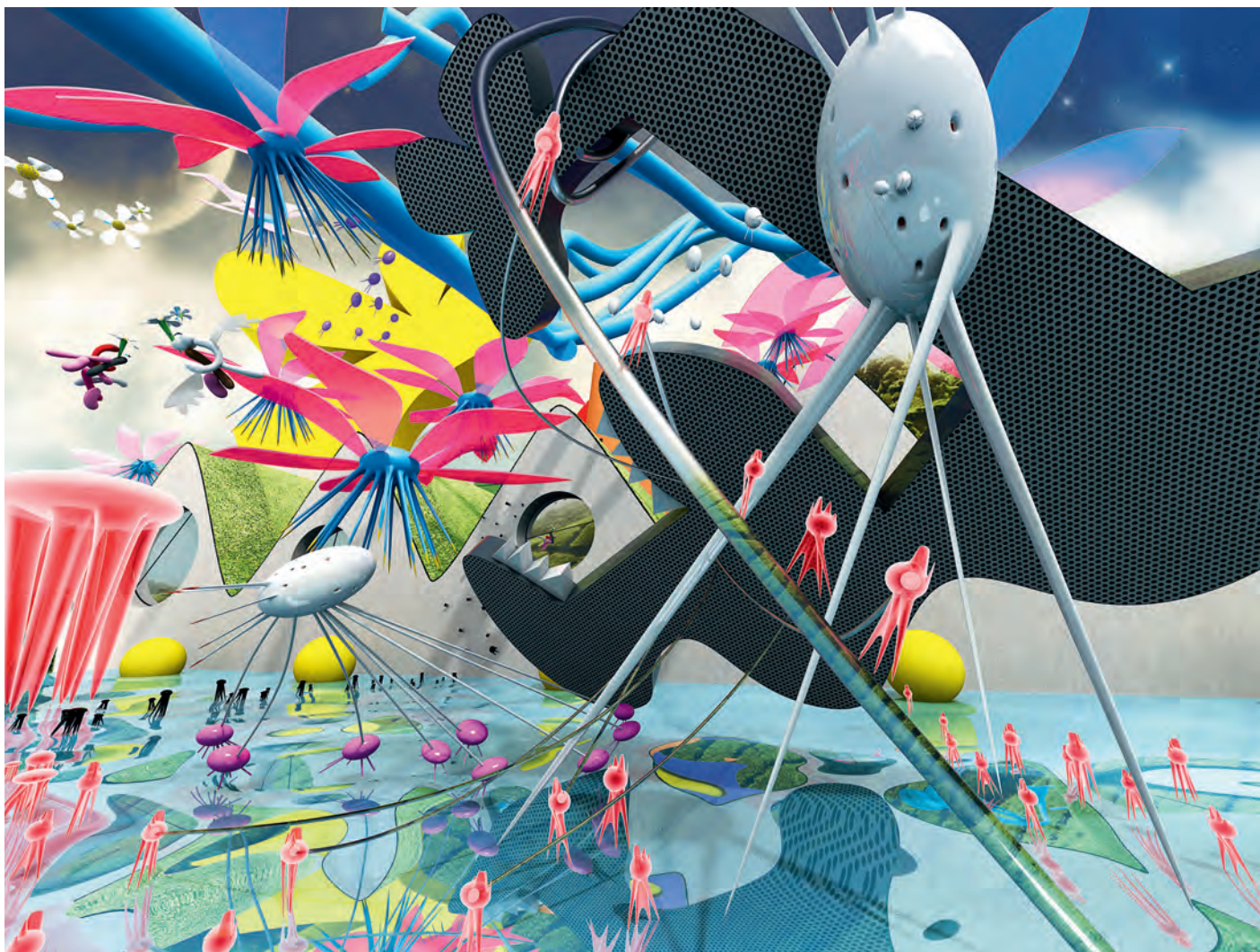
Міські інтервенції Радкевича втримують баланс між сучасним розписом та графіті. Вони змінюють значення простору, який захоплюють. Темі творчості Радкевича походять з релігійної іконографії. Він поєднує спрощені релігійні символи з геометричними формами для створення сучасної духовної абстрактної форми. Він віднаходить громадські та приватні площини, що втратили свої функції або мають невизначений статус, потім трансформує та відроджує їх у якості духовно-значимого простору.

Для РАС Радкевич входить у ринковий зал навпроти музею, де він створить велику напів-абстрактну фреску, що переосмислює старий контекст ринку як комерційного простору за посередництва розмислів про духовне значення їжі.

Степан Рябченко

СТЕПАН РЯБЧЕНКО народився в 1987 р. в Одесі, Україна, де нині живе та працює. Після вступу до Одеської державної академії будівництва та архітектури, почав працювати як архітектор, медіа-художник та художник-графік. У 2010 р. став членом Національної спілки художників України. Рябченко – лауреат першого всеукраїнського триенале абстрактного мистецтва «АРТ-АКТ» (2010). В 2009 р. він був представлений на Фестивалі сучасного мистецтва «KunStart», Больцано.

Рябченко використовує комп'ютерну графіку у багатьох роботах, які балансують між цифровим форматом та фізичною формою. Він досліджує сучасний героїзм та класичну міфологію. Він створює великоформатні цифрові принти, представляючи сконструйований всесвіт, населений монументальними героями у яскравих кольорових композиціях, що комбінують фігуративну та абстрактну футуристичну мову. В роботах іншого спрямування він досліджує цифровий антигероїзм, розробляючи фізичну репрезентацію для суто цифрової форми вірусу – обличчя вірусу.

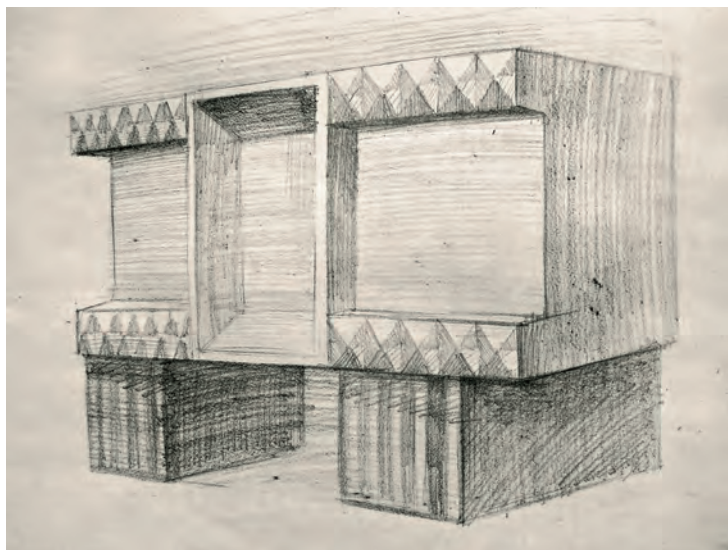
В РАС Рябченко представить всесвіт, сконструйований за допомогою цифрових технологій, що досліджує ідею героїв у трьох велико-форматних принтах, які проникають у простір.

СПОКУСА СВЯТОГО АНТОНІЯ,
2010, цифровий друк

Микола Рідний

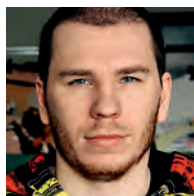
МИКОЛА РІДНИЙ народився в 1985 р. в Харкові, Україна, де нині живе і працює. Закінчив Харківську державну академію дизайну та мистецтв. Працює індивідуально та як член групи SOSka. У складі групи SOSka 2009 р. номінований на Премію PinchukArtCentre. Його роботи були представлені в Stadtpark gallery, Кремс (2006), Studio Guenzani, Мілан (2009), Slag Gallery, Нью-Йорк (2010), Santa Fe Art Institute, Санта Фе (2010) та інших.

Використовуючи відео, скульптуру та інсталяцію, Рідний створює критичну оцінку соціо-політичних структур пострадянського простору, який став частиною глобалізованого світу в умовах кризи. Критичні концепції Рідного функціонують як оповідь, для якої він використовує все – від мови до традиційної фігуративної скульптури та знайдених об'єктів у широкому спектрі мистецьких стратегій.

Для РАС Рідний створює комплексну нову інсталяцію, названу *Мурашиний цех*, навіяну темою промислового видобування залізної руди в українському місті Комсомольськ. Його інсталяція розмірковує про втрату радянського пролетарського героя, який був замінений новим соціальним контрактом та новими обіцянками.

ЗАПАСИ, 2009, змішана техніка, експозиція (зліва вгорі і внизу) Ескіз для **дошки пошани**, 2011, бетон, 150 x 225 x 50 см

Микита Шаленний

МИКИТА ШАЛЕННИЙ народився в 1982 р. в Дніпропетровську, Україна, де нині живе і працює. Закінчив Придніпровську державну академію будівництва та архітектури. Брав участь у ряді архітектурних конкурсів та художніх виставок Академії. Шаленний працював викладачем Академії та архітектором.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ, 2010, полотно, олія, 150 x 200 см (зліва вгорі)
ЛЯЛЬКА, 2011, полотно, олія, 150 x 200 см (внизу зліва)
Я ПРОСТО КЛОУН, ТИ ПРОСТО ЛЯЛЬКА, 2009, полотно, олія, 150 x 200 см (вгорі праворуч)
СОН КЛОУНА, 2011, полотно, олія, 150 x 200 см (внизу праворуч)

У своїх найновіших творах Шаленний розмірковує про сучасне капіталістичне суспільство. У його живописних роботах головними дійовими особами стають гумова лялька і клоун, які мандрують крізь нічне життя величезного міста. Ці персонажі увиразнюють ідею самотності та анонімності всередині суспільства. Композиції Шаленного комбінують популярну образність із відсилками до класичних майстрів.

Для РАС Шаленний продовжує серію, в якій діють клоун та гумова лялька, створюючи нову картину, скульптуру та інтерактивну гру.

Маша Шубіна

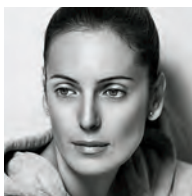
МАША ШУБІНА народилася в 1979 р. в Києві, Україна, де нині і живе. Закінчила Національну академію архітектури та мистецтв і Московський інститут архітектури та мистецтв. Як живописець, отримала спеціальну Премію PinchukArtCentre в 2009 році. Її твори були представлені на Московській бієнале сучасного мистецтва (2005), в Kunsthaus Bethanien, Берлін (2005) та в Espace Pierre Cardin, Париж (2008).

Твори Шубіної в основному присвячені сексуальності та жінці як звабниці за природою. Її живописні автопортрети містять на полотні задалегідь надруковані технічні лейбли, які вона використовує як елемент, що визначає композицію. Для своїх вишитих робіт Шубіна використовує зображення з Інтернет-порнографії, засновані на традиційній Камасутрі. Вишитий жіночий одяг вона представляє у скляних ящиках, які відсилають до музейної атрибутики. Вишивки були зроблені вручну в Індії, що підкреслює ідею глобалізації виробництва та культурних артефактів.

Для РАС Шубіна поєднує разом багато з її так званих *Artefucks*, створюючи тимчасове виставкове сховище сексуальних оповідей. Вона фокусується на природі цих зображень як мандрівників світами, що стали частиною поп-культури по всій планеті.

ПРОЕКТ ARTEFUCK'S,
100% BRAIN MADE BY MASHA
SHUBINA, 2009–2011,
змішана техніка, експозиція

Наташа Шульте

НАТАША ШУЛЬТЕ народилася в 1975 р. в Одесі, Україна, де нині живе і працює. Закінчила Економічний університет, навчалася фотографії в Інституті фотографії в Парижі. Лауреат конкурсу РХЗ 2011 Prix de la Photographie в Парижі. Шульте була обрана в категорії «Editorial Photographer of the Year» у конкурсі International Photography Awards і стала фіналісткою на звання «Відкриття року 2011».

Шульте збагачує техніку комерційної фотографії, надаючи їй мальовничості для зображення сирітства в Україні. Її портрети стилізовані, відсторонені, однак емоційні. Без драматизму їм вдається передати глибину відчаю сиріт. Її точно вивірені композиції, зазвичай, відсилають до класичного живопису. Об'єкти, присутні на картині, мають символічне значення та додають історичного відчуття соціальній рефлексії портретів.

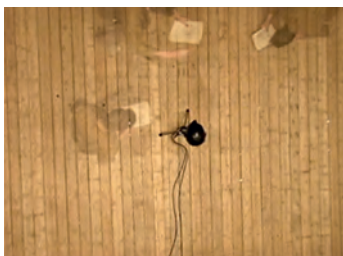
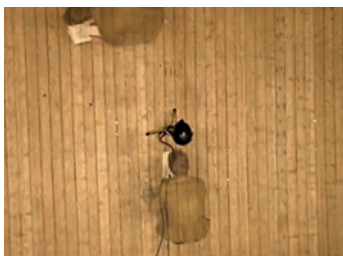
З серією, представленою в РАС, Шульте показує її найбільш складні композиції до сьогодні. Кожна фотографія комбінує два однакові портрети дитини: одна нарядно вдягнута, інша – в щоденному одязі. Завдяки використанню класичної композиції, портрети постають символічним втіленням юності з її втраченими мріями та ілюзіями.

МАША (З СЕРІЇ «ЛІНІЯ»), 2011,
кольоровий друк, 120 x 190 см

Іван Світличний

ІВАН СВІТЛИЧНИЙ народився в 1988 р. в Харкові, Україна, де нині навчається у Харківській державній академії дизайну та мистецтв. Є засновником і художнім куратором мистецької самоорганізації «01011101». В 2009 році Світличний отримав премію «За інновації в скульптурі» від Харківського будинку художника. Наразі працює з відео та 3D звуком.

ТЕКСТ, 2010, аудіо-скульптура,
3:15 хв., кадри відео-документації
(зліва)

БЕТОН, 2011, аудіо-скульптура,
2 хв., скульптура: бетон,
70 x 170 x 70 см (праворуч)

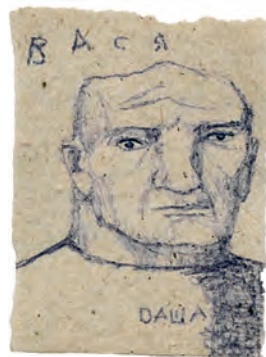
У своїй творчості Світличний досліджує звук в якості скульптури. На перших етапах він експериментував з об'єктами, які формували основу для досвіду скульптурного звуку. Абстрактні фізичні скульптури визначають шлях звуку та його сприйняття глядачем. Через процес вибудовування та елементи перформансу, Світличний наново визначив межі звуку та розробив скульптуру, яка все далі і далі відходить від простої фізичної присутності.

В РАС Світличний представить нове досягнення у своїх пошуках скульптурного звуку, створивши роботи спеціально для визначеного місця.

Гамлет Зіньковський

ГАМЛЕТ ЗІНЬКОВСЬКИЙ народився в 1986 р. в Харкові, Україна, де нині живе і працює. Навчався в Харківському художньому училищі та Харківській академії дизайну та мистецтв. Номінований на Премію PinchukArtCentre в 2009 році. Його роботи були представлені в Salon Posnania, Познань (2008), Музеї PERMM, Перм (2010) та ін.

Через постійне споглядання та рефлексію над суспільством і його членами, творчість Зінківського стає уособленням персонального всесвіту, що постійно зростає. Творчість не обмежується засобами або простором, оскільки Зінківський використовує життя та процес проживання як безперервний процес створення, що виражається в інтервенціях в громадський простір, книгах, малюнках, принтах, текстах і т.д.

Для РАС він створює спеціальну інсталяцію зі 1000 портретів анонімних перехожих, а також щоденник, який містить 80 портретів вигаданих осіб. До кожного портрету додається короткий текст, що описує персонажа і в абстрактній поетичній манері розповідає історію, засновану на реальних життєвих випадках.

люди, 2010-2011, кулькова ручка на папері, 4,5 x 3 см (зліва)
думка ПРИЙДЕ, 2010, акрил, 400 x 350 см (праворуч)

Група Салманов-Корнієнко

ОЛЕКСІЙ САЛМАНОВ народився в 1976 р. у м. Ростов-на-Дону, Росія. Живе і працює в Києві. Закінчив Міжнародний Соломонів Інститут у Києві. Лауреат спеціальної Премії PinchukArtCentre 2009 року. Займається фотографією. Його роботи були представлені в Artnext gallery, Нью-Йорк (2009), Videozone V: п'ятій міжнародній бієнале відео-арту в Ізраїлі, ЦСМ, Тель-Авів (2010) та Supermarket, Стокгольм (2011).

ДМИТРО КОРНІЄНКО народився в 1983 р. в Києві, Україна, де нині живе і працює. Закінчив Київський національний університет культури і мистецтв. Роботи Корнієнко були широко представлені в Києві, включно з Мистецьким Арсеналом (2008, 2011), галереєю Інституту проблем сучасного мистецтва (2009) та ЦСМ М-17 (2010).

JP (З СЕРІЇ «ЗРОБИ САМ ЗНАЄШ ДЕ»), 2011, полотно, олія, 200 x 130 см (зліва)
UN (З СЕРІЇ «ЗРОБИ САМ ЗНАЄШ ДЕ»), 2011, полотно, олія, 200 x 130 см (праворуч)

Зроби Сам Знаєш Де – спільний проект Салманова і Корнієнко. Ідея Китаю, як прихованої колоніальної сили в глобалізованому світі, бере свій початок із роботи Салманова, котрий запросив Корнієнко долучитися до проекту як живописця. Дев'ять намальованих прапорів, кожен з яких зображує символ різної незалежної сили у червоних і жовтих кольорах китайського прапору. Салманов і Корнієнко вирішили використати злегка грубу, жорсткувату живописну стилістику для роздумів про роль, соціальний контекст та строкату суміш різних груп населення в Китаї.

Сінтія Марселле

Бачити, щоб бути побаченим

Сінтія Марселле народилася в 1974 р. в Бразилії, живе і працює в Бело-Орізонте. Навчалася образотворчому мистецтву в Universidade Federal de Minas Gerais. Її роботи були частиною таких важливих виставок, як Гаванська Бієнале (2006), Ліонська Бієнале (2007), Panorama da Arte Brasileira в Сан-Пауло (2007) і Мадрид (2008). Вона була нагороджена International Prize for Performance в Тренто, Італія (2006,) та щорічною TrAIn artist in residency award at Gasworks, Лондон (2009). В 2010 році вона стала володаркою Головної премії Future Generation Art Prize.

Розмова Сінтії Марселле з Бйорном Гельдхофом

Пройшов рік після FGAP, незабаром Ви представите в РАС свою першу велику персональну виставку. Як це – повернутися так швидко?

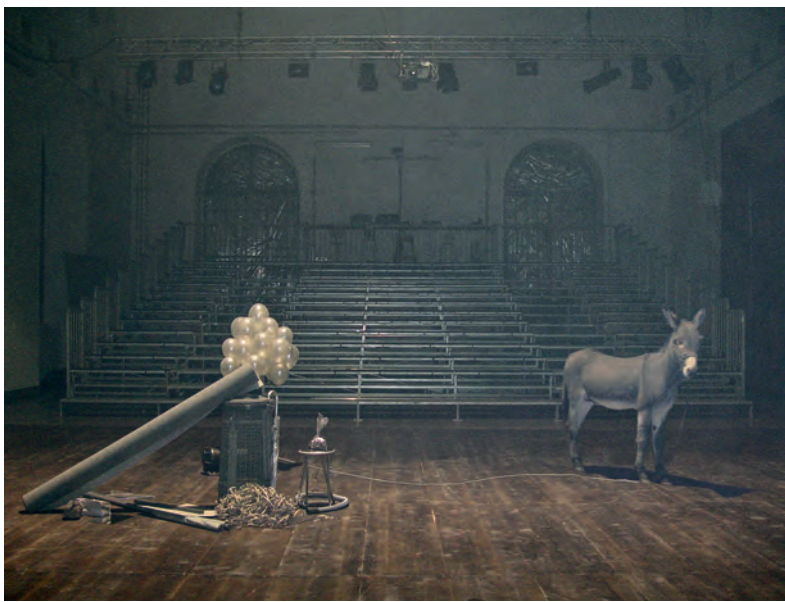
Це весело, тому що раніше я була в Києві двічі, і двічі я провела в місті менше, ніж 24 години. Цього разу, я сподіваюся, що, готуючи свою персональну виставку, матиму більше часу пізнати Київ краще.

Для виставки ви створили дуже амбітний новий проект, що включає новий фільм та великоформатну скульптуру. Який стосунок, на Вашу думку, мають скульптура та відео до глобального контексту і, точніше – до контексту сучасної України?

Твір мистецтва створюється не для визначення чогось, а для розширення смислів. Я вірю, що контекст вже закладений в роботі – мій процес має присмак цього. Також, я не вірю в можливість постійної адаптації мистецтва до специфічного контексту виставки. Я піклуюся про контекст мого креативного процесу. Це моє завдання в цей момент, коли є багато вимог і мало часу.

Ідеї перформансу (людських дій) і повторення – це центральні елементи Ваших робіт. Вони знову зустрічаються у Ваших відео, але також присутні і в ранніх роботах, як, наприклад, Marco Zero та Manifestacao Cinza. Розкажіть про це і який зв'язок це має з Вашим новим відео, яке Ви представите в РАС?

MANIFESTAÇÃO CINZA,
(Сіра демонстрація),
2006, Перформенс, 20 хв.
International Prize for Performance,
Тренто

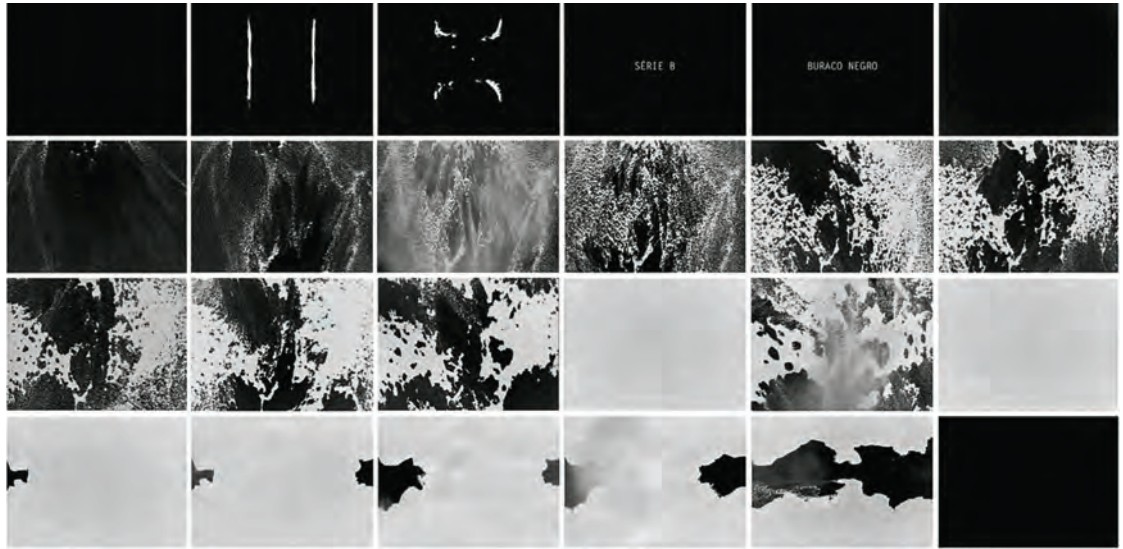

Відео Століття – це проект, створений у співпраці з кінорежисером Тіаго Мата Махадю. Це продовження серії «Б» (що розпочалася роботою *Чорна діра*), серії відео, які досліджують порядок і хаос. *Століття* – це фільм про задоволення від руйнування та шматування. Тіаго подобається розмірковувати про це в інтелектуальному ключі, він полюбляє згадувати критику насилля Бен'яміна, концепцію «святого насилля», як філософ називає народну ненависть та її справедливість. Для мене *Століття* – це образ розбирання епохи, образ її руйнації. У цьому діалозі/конфронтації з Тіаго, я, зазвичай, вимірюю межі безладу творення, наші роботи вже менш контрольовані – це свобода співпраці. У моїх персональних проектах рух позначає зовсім протилежне. Він починається з хаосу у світі, де через повторення та накопичення віднаходиться новий порядок, свого роду кругообіг, в якому хаотичні рухи світу набувають штучної форми та нових значень.

O SÉCULO (СТОЛІТТЯ),
у співавторстві з Тіаго Мата
Макадо, 2011, кільцеве відео, 4:44 хв.

BURACO NEGRO (ЧОРНА ДІРА),
з серії Б, у співавторстві з
Tiago Mata Махадо, 2008,
кільцеве відео, 4:41 хв. (праворуч)
SOBRE ESTE MESMO MUNDO,
(ЦЕЙ ОДНАКОВИЙ СВІТ СКІНЧИВСЯ)
2009, класна дошка, крейдяний
пил, 120 x 840 x 8 см. Експозиція
Camberwell College of Arts,
Лондон. Фото: Майкл Есбері
(внизу)

*У Вашій творчості абстракція та синтез – головні засоби для дослідження реальності. Чи не могли б Ви розказати про це в контексті Вашого премійованого фільму *Crusade 2010 року*?*

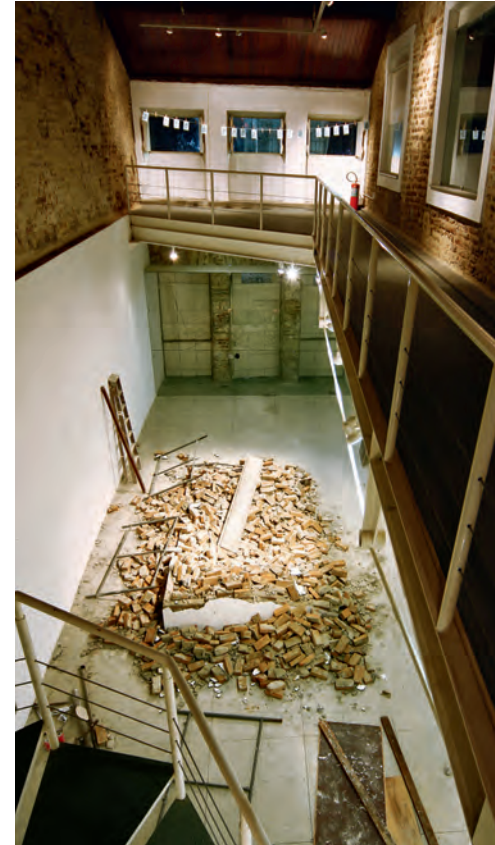
Якщо виходити з концепції, то відео *Crusade* близьке до іншої моєї нової роботи – інсталяції *Цей однаковий світ скінчився (This Same World Over)*. Ця інсталяція складається з ландшафту, сформованого знищеною класною дошкою та купками зібраного крейдяного пилу. Вона розповідає про обмеження мови, шукаючи, так би мовити, нульовий ступінь смислу. Так, ніби стіна мови, усі ці коди, крізь які ми пов'язані з реальністю, в один момент раптово обвалилися. У відео *Crusade* від зустрічі/конфронтації/змішування кольорів і звуків постає нова мова – та сама пісня, що народжується з хаосу хрестового походу, музика, що зачіпає кожного у чотирьох сторонах світу. Смерть і народження мови. Я вважаю не випадковим, що нова робота з класною дошкою народилася, у так званому «старому світі», під час перебування у Лондоні, а нове відео було створено в Бразилії.

Третій постійний елемент – це ландшафти. У вашій роботі вони справді бувають різних типів: є зображення ландшафту, потім зустрічається ландшафт, який ви змінюєте (Географія) і ще є ландшафт, який ви привносите в галерею. Чи вони пов'язані якимось чином і чи не могли б Ви розказати про ідею ландшафту у Вашій новій роботі для РАС?

Ландшафти у моїй творчості, особливо останнім часом, починають уособлювати цю ідею руйнації, збирання залишків, брукху. Вони також є ландшафтами культури, її кордонами та бар'єрами, або, звідтоді як вони стають ландшафтами, це стає кордоном між природою та культурою. Збирання може також часто розглядатися як прикмета часу. Як це було з однією з моїх перших скульптур, *Географія* (2004) і з великою інсталяцією з килимового покриття, яку я розробляю для РАС, що також є просторовим дослідженням, здійсненим за допомогою використання повсякденних речей та індустриальних матеріалів.

Ваші роботи не пов'язані з гумором або іграми, однак, чи могли б Ви сказати, що вони грають ключову роль у тій безпосередності впливу, яку справляють на глядача?

Люди народжуються для гри і я вірю в своєрідну грайливість життя. Дюшан якось сказав П'єру Кебенну: «Я так відданий гумору, бо серйозність – напрочуд небезпечна штука».

Синтіє, як Ви б описали Ваше місто Бело-Орізонте і як воно вплинуло на Вашу творчість?

Бело-Орізонте – це велике місто, розташоване на південному сході Бразилії, в тому ж регіоні, що й Ріо-де-Жанейро і Сан-Пауло, у штаті Мінас Жераїс. Це старий край, де португальські колонізатори видобували мінерали. Там є цікава мистецька традиція – казино, створене за проектом Оскара Німейєра, яке було перетворене у чудовий музей модерного мистецтва і розкішний проект музею сучасного мистецтва, який називається *Inhotim*, заснований одним колекціонером. У 1970 році, під час найважчого періоду військового режиму, радикальна подія ленд-арту, названа *Do Corpo à Terra*, змінила місто Бело-Орізонте створенням ситуацій, хеппенінгів та акцій у міському просторі. Вперше в Бразилії відбулася недержавна подія, що мала експериментальний та політичний характер. Насправді, це було справжнє авангардне дійство, в якому взяли участь провідні митці нового покоління: Геліо Ойтичика, Артур Барріо, Чільдо Мейрелеш, Ліджіа Пейп та інші. Мені приємно думати, що моя розкутість у вчинках, інтервенції у будь-який час у будь-якому місці, беруть початки з цих перших дій *Do Corpo à Terra* та їхнього покоління. Мистецтво дійсно витримує перевірку часом, якщо впливає на інших митців.

І останнім запитанням я прошу би Вас дати коротеньку пораду тим митцям, які вже незабаром почнуть подавати заявки на другий конкурс. Що Ви б їм сказали?

Не поспішайте.

MARCO ZERO (НУЛЬОВИЙ ОРІЄНТИР), 2007, перформенс в Museu de Arte Moderna, Ресіфе, 40 хв.; муляри, цегла, цемент, шибениця, вапнисте каміння, візок, інструменти, їжа. Фото: Флавіо Ламена (вгорі)

GEOGRAFIA (ГЕОГРАФІЯ), з серії *Unus Mundus*, 2004, кран, 256 шлангів і 128 «у»-3'еднань. Експозиція в Museu de Arte da Pampulha, Бело-Орізонте (внизу)

Collection 2

PLATFORM

ЦИРКУЛЯЦІЯ

В Collection Platform 2 продовжує свою програмну лінію представлення вітчизняних та зарубіжних творів мистецтва з колекції. Collection Platform 2 включає, серед іншого, твори наступних митців:

Такаші Муракамі, **НІМІЙ КОМПАС**, 2008, акрил, тонке листкове золото та платина на полотні, 299,72 x 234,44 см

Бенксі
Андреас Гурскі
Олафур Еліассон
Мауріціо Каттелан
Марк Квінн
Чак Клоуз
Олег Кулік
Джефф Кунс
Ліза Лу
Борис Михайлов
Такаші Муракамі
Томас Руфф
Сем Тейлор-Вуд
Олег Тістол
Фред Томазеллі
Ричард Філіпс
Олеся Хоменко
Демієн Хьорст
Василь Цаголов

РАС
PINCHUK
ART
CENTRE

UA НОВИ UA ПРОЕКТИ **3**

Олександр Ройтбурд
Якщо в крані немає води

РАС-UA пропонує простір для нових проектів українських митців у контексті Collection Platform. В РАС-UA 3 Олександр Ройтбурд (нар. в 1961 р. в Одесі, Україна) представляє свою нову живописну серію.

Розмова Олександра Ройтбурда з Бйорном Гельдхофом

*Ваша нова серія та Ваша виставка в РАС мають назву «Якщо в крані немає води...»
Звідки ця фраза?*

В 60-ті була така пісня Костянтина Беляєва. 60-ті, початок 70-х у всьому світі були часом рок-н-ролу. У Радянському Союзі не було рок-н-ролу в класичному розумінні цього слова, тож цю роль на себе взяли співаки та барди, такі як Висоцький, а також андеграундні музиканти типу Костянтина Беляєва, Аркадія Северного та інших; це і був свого роду радянський рок-н-рол. Ця музика записувалася на бобінні магнітофони та звучала в кожному домі. В ній були присутні кримінальні та ресторанні мотиви, порушувалися офіційні моральні табу і не останню роль відігравала єврейська тема, особливо у піснях Костянтина Беляєва. Це не був агресивний антисемітизм у прямому розумінні, бо це дуже позитивно сприймалося самими євреями, в цьому був певний елемент іронії. В даному випадку назва виставки «Якщо в крані немає води...» натякає на фразу «Если в кране нет воды, значит, выпили жида» — цитату з пісні «Євреї, євреї, кругом нас одні євреї». З одного боку, автор заграє тут з антисемітськими стереотипами, для яких завжди було властивим всюди бачити прихованих євреїв, а з іншого — з певним єврейським стереотипом вважати кожного довкола за єврея і глибоко перейматися хто ще єврей, у кому тече єврейська кров, чия жінка єврейка і т.д. У пісні Беляєв доводить це до абсурду. Наприклад, євреями стають Ернест Гемінгвей, Шарль де Голль, Хо Ші Мінь, Ленін, Сталін, Хрущов, Максим Горький і навіть такий літературний персонаж, як коханець Леді Чаттерлей, хоч це не має ніякого відношення до реальності.

Що значить «прихований єврей»?

В Радянському Союзі євреї інколи боялися демонструвати власну національність, оскільки для певного відсотку євреїв були обмеження при вступі до університетів, обмеження на членство в комуністичній партії, негласна заборона займати керівні позиції у більшості сфер суспільного життя. Це стосувалося не тільки євреїв, але також і німців, греків, представників усіх національностей, котрі мали «буржуазну батьківщину». Це було наслідком антисемітської політики сталінських часів, яка була запозичена у Третього Рейху. Перша картина з цієї серії зображувала російського поета Пушкіна. Я зробив її після того, як прочитав на якомусь сайті дуже смішну статтю про те, що прадід Пушкіна був не ефіопом, а ефіопським євреєм. Довести це, ясна річ,

ТАРАС ШЕВЧЕНКО (З СЕРІЇ «ЯКЩО В КРАНІ НЕМАЄ ВОДИ»), 2011, полотно, олія, 200 x 150 см (вгорі зліва)

ЛЕВ ТОЛСТОЙ (З СЕРІЇ «ЯКЩО В КРАНІ НЕМАЄ ВОДИ»), 2011, полотно, олія, 200 x 150 см (внизу зліва)

ОЛЕКСАНДР ПУШКІН (З СЕРІЇ «ЯКЩО В КРАНІ НЕМАЄ ВОДИ»), 2010, полотно, олія, 200 x 150 см (внизу посередині)

БРАТИ КЛИЧКО (З СЕРІЇ «ЯКЩО В КРАНІ НЕМАЄ ВОДИ»), 2011, полотно, олія, 200 x 250 см (вгорі праворуч)
ЕНДІ ВОРХОЛ (З СЕРІЇ «ЯКЩО В КРАНІ НЕМАЄ ВОДИ»), 2011, полотно, олія, 200 x 150 см (внизу праворуч)

наративним. Хоч, з іншого боку, моя історія може бути псевдо-історією, імітацією історії. Я переважно зображую людей, і в цьому завжди присутня драматургія, навіть якщо вона симулятивна. Ось чому для мене живопис ніколи не існує без наративу.

Один із ключових елементів, до якого Ви завжди повертаєтесь у своїх картинах – це відчуття історії і, особливо, історії культури. Як Ви б визначили стосунок, який має Ваша творчість до цього?

Для мене мистецтво почалося з музею. Я народився в родині, яка не мала жодного стосунку до митців або мистецтва, і я вперше побачив мистецтво в музеї. Тож, відчуття мистецтва та музею були для мене нерозривними. І звідси в моїх творах специфічна музейна гамма, композиція і драматургія. Всі ці утопічні культурні кліше до сих пір спрацьовують у моїй свідомості. Для мене це культурна батьківщина. Для мене це не є чимось застарілим, а є частиною моїх дитячих почуттів, які я плекаю. І чим глибше я заглядаю в себе, тим більше я хочу відродити моє дитяче сприйняття, сприйняття буття і культури поза часовими маркерами.

Яким Вам бачиться контекст сучасного українського мистецтва?

Українське мистецтво, без сумніву, відбулося як феномен, але, на жаль, глибоко провінційний. Воно має власне обличчя та специфіку і має багато сильних митців, які могли б бути цікавими в нормальному європейському контексті. Але в Україні контекст дуже провінційний. Я говорю про це вже 30 років: у нас елементарно немає навіть написаної історії мистецтва. Я проти нормативної історії мистецтва, яка має виглядати лише певним чином, а не інакше. Але в Україні немає жодної. Твори митців кількох поколінь не потрапили до музеїв і навряд чи туди потраплять. Вони випадають з історії. Втілення дорогих проектів тут неможливе. Ніхто тут ніколи не підтримував такі проекти. Ми в гіршому становищі, ніж митці з країн Третього світу, бо, на відміну від них, ми недостатньо екзотичні.

Молоде покоління тут, щоб прийняти виклик. Якою буде Ваша порада?

Я гадаю, що вони не повинні намагатися орієнтуватися на щось, або миритися з чимось, вони повинні бути щирими з собою, не намагатися догодити комусь своїми висловлюваннями: ні місцевій буржуазії, ні міжнародній арт-бюрократії, ні смакам натовпу, а спробувати зробити щось унікально своє. Це не гарантує нічого, але дає шанс.

неможливо, оскільки його привезли в Росію у п'ятирічному віці та не існувало жодних письмових свідчень про його походження. Ця неаргументована стаття нагадала мені пісню Костянтина Беляєва.

Це історичний аспект серії. Наскільки він пов'язаний із сучасним контекстом?

Це був початковий імпульс і зараз серія живе своїм власним життям. Водночас, я вже сформував деякі принципи: не включати в портретний ряд «поганих хлопців» і не включати справжніх євреїв. Все це має бути позитивним і нейтральним: не мати ніякого проєврейського чи антисемітського забарвлення.

Але це ж своєрідна провокація.

Так, але дружня провокація.

Якщо підійти з іншого боку і поглянути на Ваші картини загалом, можна сказати, що як художник Ви розповідаєте історії.

Я точно не пам'ятаю, але десь у 80-ті було проведено якесь опитування серед митців. Більшість із них на питання, що було спонукальним мотивом їх творчості, відповіли, що це було бажання розповісти історію. Для мене мистецтво завжди було

PAC-UA 4 представляє Іллю Чічкана (нар. 1967 р. в Києві, Україна). Він учасник мистецького руху «Українська нова хвиля», який сформувався в 1990-ті. Він представить спеціально створену нову 13-ти метрову картину.

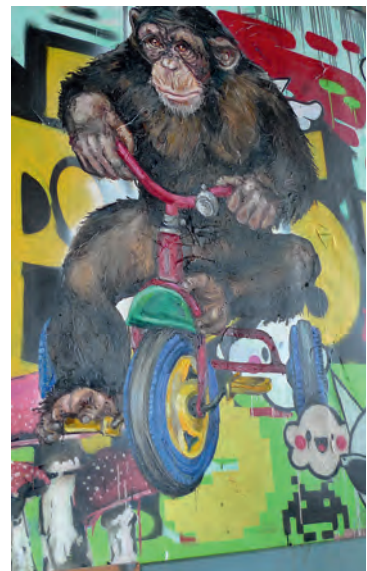
Розмова Іллі Чічкана з Бйорном Гельдхофом

У своїй творчості Ви постійно використовуєте гумор як стратегію для дослідження суспільства, що постійно змінюється. Наскільки важливий для Вас цей засіб?

Я завжди був знічений тим, наскільки весь світ прийняв «систему Станіславського» за правила буття. Мовляв, якщо хтось сміється, то він тут же і плаче, якщо рушниця – то значить вона стріляє, якщо блакитний – значить гей, а не інопланетянин. Тому, якщо здається, що мій інструмент це сміх, то насправді це сльози... Хоч я і заздрю Будді, що у нас на все є відповідь, водночас він мене цим дратує... Адже мистецтво переживає стільки інкарнацій, скільки і Будда, але, на відміну від Будди, у мистецтві все більше і більше запитань.

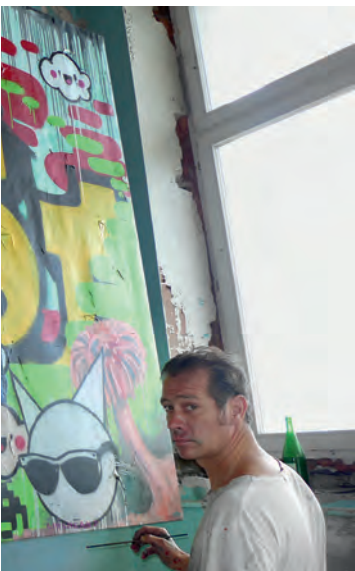
Розкажіть детальніше про ідею, яка криється за мавпою як центру вашої творчості?

На відкриття своєї виставки я нарядив бабуїна в спеціально пошитий для нього костюм генерала з купою медалей і регалій. Бабуїн до всього виявився алкоголіком і випив трохи з недопитих келихів

ІЛЛЯ ЧІЧКАН ТА РХУFOX,
ПОМПІДУ (ПРОЕКТ «ЧОРНИЙ ВХІД
ДО МУЗЕЮ»), 2011, полотно, олія,
350 x 200 см (внизу зліва; вище –
митець за роботою)
ІЛЛЯ ЧІЧКАН ТА РХУFOX,
ГУГЕНХАЙМ (ПРОЕКТ «ЧОРНИЙ
ВХІД ДО МУЗЕЮ»), 2011, полотно,
олія, 450 x 200 см (внизу праворуч)

гостей, почав поводитися як личить справжньому п'янькому генерало-чоловіку... Ось тоді я і став запеклим дарвіністом.

Наскільки Ваша недавня мандрівка в Індію вплинула на Вашу творчість?

У мене «продукт» вилазить, на жаль, з голови, а не з дупи. Тому Індія, звісно, вплинула не слабо. Зараз я в Бразилії і звідки полізе «продукт» ще не можу передбачити.

Розкажіть трохи про Ваш проект у просторі РАС-UA?

Біля джерел телебачення був цікавий і доволі психо-травматичний жанр «Театральні Телепостановки». Ось і мені в цьому проекті хотілося б завернути стіну музеїв ззовні всередину і створити ситуацію, в якій, звісно, глядач буде актором серед декорацій... Або ж 21-м кадром... Це залежатиме тільки від нього.

Якою, на Вашу думку, є позиція сучасного митця в Україні?

У нас багато минулого – Малевич, Кабаков... Багато теперішнього – Михайлов, Кулик, Братков... Майбутнє сильно залежить від непередбачуваних речей, революцій, землетрусів, фінансових криз... Або Віктор Михайлович запустить майбутнє України на Місяць для проведення пленеру – я не проти, тільки у великій компанії.

Ваша робота буде представлена разом з молодим поколінням українських художників. З якими викликами вони повинні зіштовхнутися?

З «мавпячим обличчям», звісно – адже я роблю проект з молодим (!!!)... стріт-артистом. Проект спеціально готується для РАС і присвячений логотипу РАС. Оскільки на сьогоднішній день я вважаю, що екзистенція інкарнацій у мистецтві являє собою ускладнення підконтексту на кожному етапі, на відміну від теорії буддизму. Не маю на увазі, що Будда простуватий, можливо, просто захопився процесом відрощування мочок вух.

РАС – Освітня програма

Освіта – це основа діяльності РАС. Вона слугує платформою для постійних дискусій та обміну поглядами між мистецтвом та суспільством.

Регулярно проводяться лекції, дискусії, круглі столи і семінари з митцями, арт-критиками, філософами та представниками різних дисциплін.

Екскурсії РАС

Тричі на день РАС пропонує безкоштовні екскурсії для відвідувачів у супроводі спеціально підготовлених гідів. Кожен гід вільно володіє, принаймні, однією іноземною мовою. Додатково пропонуються постійні екскурсії, організовані для учнів та студентів зі шкіл та університетів України у супроводі гідів РАС.

Вівторок – П'ятниця о 17:00, 19:00 та 20:00, Субота і Неділя о 17:00.

Ви можете замовити приватну екскурсію. Будь ласка, заздалегідь надсилайте заявки на info@pinchukartcentre.org, або телефонуйте за номером +38 (044) 590 08 58. Доступні тури англійською мовою.

Екскурсії РАС по колекції

Двічі на тиждень РАС пропонує екскурсії для відвідувачів по колекційній платформі у супроводі спеціально підготовлених гідів.

Субота і Неділя о 14:00 та 19:00.

Суботні дискусії в РАС

Щосуботи о 14.00 і 15.00 РАС проводить дві бесіди з двома номінантами на Премію PinchukArtCentre навпроти або біля їхніх робіт, представлених на виставці.

Обговорення робіт з колекції РАС

Кожного місяця РАС організовує діалог між Екхардом Шнайдером або Бйорном Гельдхофом і відвідувачами, присвячений одній із робіт Колекційної платформи. Обговорення робіт з колекції РАС відбудеться **3 листопада і 8 грудня 2011.**

Сімейні неділі в РАС

Кожної неділі РАС запрошує родини до відео-лаунжу на шостому поверсі. Тут діти матимуть можливість створити власні роботи під враженням від виставки, а також будуть влаштовані короткі екскурсії по

окремих частинах виставки. Тим часом, батьки можуть приєднатися до звичайної екскурсії РАС. Будь ласка, надсилайте заявки за адресою info@pinchukartcentre.org.

Публічне обговорення в РАС

РАС організує публічні дискусії зі спеціальної проблеми з різних галузей культури. **Кожного місяця у четвер** гості, пов'язані з культурною діяльністю, беруть участь в обговоренні. І кожного разу публіка запрошується до відкритої дискусії. Деталі та розклад будуть розміщені на нашому веб-сайті: www.pinchukartcentre.org.

Літературні ночі РАС

РАС проводить літературні вечори – читання вибраних текстів, які мають відношення до робіт, представлених на виставці. Куратор – Олександр Михед. Літературні ночі відбудуться **25 листопада та 23 грудня 2011 о 21:00.**

РАС зустрічається з регіонами

РАС запрошує до співпраці регіональних партнерів і митців з Дніпропетровщини для художнього представлення їхніх робіт. Зустріч відбудеться **24 листопада 2011.**

Мистецькі бесіди РАС

40-хвилинний діалог між РАС і Сінтією Марселле про її творчість і роботи. Публіка запрошується до активної участі в дискусії, яка відбудеться в SkyArtCafe **29 жовтня 2011**.

Бесіда РАС-UA

РАС запрошує долучитися до діалогу з Олександром Ройтбурдом **10 листопада 2011** та Іллею Чічканом **8 грудня 2011**, які представлять свої проекти в РАС-UA.

Платформа РАС

Платформи РАС – це дискусії, що досліджують взаємини між мистецтвом і суспільством. До участі запрошуються провідні зарубіжні та вітчизняні діячі. Вони представляють різноманітні напрямки, такі як політика, філософія, економіка, література, кіно, мистецтво та інше.

Інфоцентр РАС

Інфоцентр надає інформацію про виставки, митців та програму. Відвідувачам пропонуються інтерв'ю митців, монографії, публікації преси, репродукції творів, інтерактивні моделі виставки та короткі фільми про митців, представлених на ній. Центр розташований на другому поверсі й обладнаний 8 комп'ютерами та відео-екраном, які доступні всім відвідувачам.

Книгарня РАС

Книгарня Taschen в РАС пропонує широкий вибір видань з міжнародного мистецтва і культури, включаючи історію мистецтва, архітектури, а також каталоги митців.

Діти на **СІМЕЙНІЙ НЕДІЛІ В РАС** (вгорі)

Відвідувачі **ЛІТЕРАТУРНОЇ НОЧІ** під час виставки *Олафура Еліассона* (зліва і на сторінці 36)

Розклад подій Освітньої програми РАС

29.10.	14:00	Мистецькі бесіди з Сінтією Марселле	26.11.	15:00	Суботня дискусія з Салмановим і Корнієнко
29.10.	16:00	Суботня дискусія з Микитою Каданом	27.11.	14:00	Сімейна неділя
30.10.	14:00	Сімейна неділя	01.12.	19:00	Обговорення робіт з колекції РАС
03.11.	19:00	Обговорення робіт з колекції РАС	03.12.	14:00	Суботня дискусія з Тарасом Каменним
05.11.	14:00	Суботня дискусія з Миколою Рідним	03.12.	15:00	Суботня дискусія з Олесяю Хоменко
05.11.	15:00	Суботня дискусія про Сінтію Марселле	04.12.	14:00	Сімейна неділя
06.11.	14:00	Сімейна неділя	08.12.	19:00	Бесіда РАС UA з Іллею Чічканом
10.11.	19:00	Бесіда РАС UA з Олександром Ройтбурдом	10.12.	14:00	Суботня дискусія з Іваном Світличним
12.11.	14:00	Суботня дискусія з Жанною Кадировою	10.12.	15:00	Суботня дискусія з Данілом Галкіним
12.11.	15:00	Суботня дискусія з Ладією Наконечною	11.12.	14:00	Сімейна неділя
13.11.	14:00	Сімейна неділя	17.12.	14:00	Суботня дискусія з Микитою Шаленним
19.11.	14:00	Суботня дискусія з Гамлетом Зінковським	17.12.	15:00	Суботня дискусія з Добринею Івановим
19.11.	15:00	Суботня дискусія з Сергієм Петлюком	18.12.	14:00	Сімейна неділя
20.11.	14:00	Сімейна неділя	23.12.	21:00	Літературна ніч
24.11.	12:00	РАС зустрічається з регіонами: Дніпропетровськ	24.12.	14:00	Суботня дискусія з Степаном Рябенко
25.11.	21:00	Літературна ніч	24.12.	15:00	Суботня дискусія з Сергієм Радкевичем
26.11.	14:00	Суботня дискусія з Аліною Клейтман	25.12.	14:00	Сімейна неділя

Фонд Віктора Пінчука

Фонд Віктора Пінчука – це міжнародний, приватний і не політичний благодійний фонд, заснований в Україні. Він був створений у 2006 році бізнесменом і громадським діячем Віктором Пінчуком. Його мета – надати новим поколінням можливість стати творцями майбутнього. Для реалізації цього розробляються проекти та формується партнерство як в Україні, так і поза її межами.

Фонд інвестує в трьох основних напрямках:

- інвестиції в людину, для примноження людського капіталу;
- інвестиції в суспільство, з метою підвищення рівня соціальної взаємодії;
- інвестиції у світ, заради поглиблення всесвітньої інтеграції.

Проекти Фонду Віктора Пінчука включають, серед іншого, мережу центрів для новонароджених «*Колиска надії*», найбільшу приватну стипендіальну програму в Україні «*Завтра.UA*», стипендіальну програму «Всесвітні студії» для закордонної освіти українських студентів, а також центр сучасного мистецтва PinchukArtCentre із Future Generation Art Prize та Премією PinchukArtCentre, які проводяться кожні два роки. До численних проектів також належать і *Круглий стіл з питань благодійності у Давосі* та *Український ланч у Давосі*, які

проводяться щороку з нагоди щорічної зустрічі Світового економічного форуму, і міжнародну мережу YES (*Ялтинська європейська стратегія*) з підтримки євроінтеграційних прагнень України. Фонд є членом Європейського центру фондів та Українського форуму грантодавців. Він співпрацює з Глобальною Ініціативою Клінтона, Інституцією Брукінгз, Інститутом міжнародної економіки Петерсена та іншими неурядовими організаціями.

www.pinchukfund.org

PinchukArtCentre

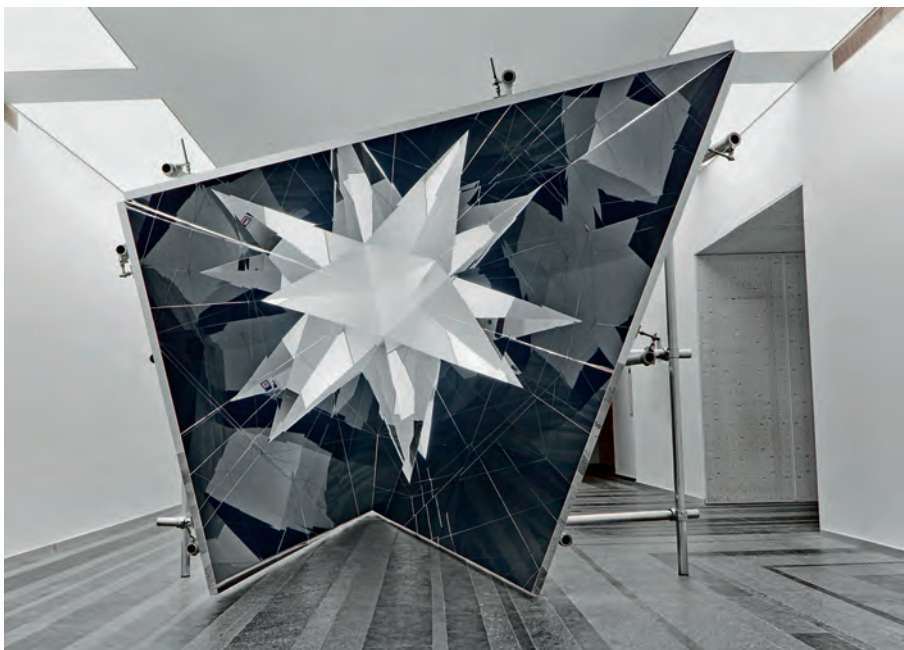
PinchukArtCentre – це найбільший і найдинамічніший приватний центр сучасного мистецтва у Центральній та Східній Європі. Як один із проектів Фонду Віктора Пінчука, він спрямований на підтримку художньої освіти, мистецької творчості та її шанування в Україні. Він надає суттєву підтримку культурному розвитку та вивільненню українського мистецтва та суспільства. Він робить

важливий внесок у культурний діалог між Сходом та Заходом, між національною ідентичністю та інтернаціональними викликами. Ми впевнені, що сучасне мистецтво – це універсальна мова для всіх людей. Тому ми віримо в його потенціал у якості розвитку індивідуальності глядачів – в його потенціал долучитися до модернізації суспільства. З часу відкриття у вересні 2006 до вересня 2011 р. PinchukArtCentre, який святкує своє 5-ти річчя, був місцем проведення понад 21 виставки і численних проектів, що привернули увагу понад 1 250 000 відвідувачів. Надаючи публіці максимальний доступ, PinchukArtCentre працює з 12:00 до 21:00 кожного дня, крім понеділка. Вхід вільний. Ми виставляємо роботи, створені провідними міжнародними та українськими митцями, такими як Сергій Братков, Ілля Чічкан, Олафур Еліассон, Ентоні Гормлі, Андреас Гурскі, Демієн Хьорст, Джефф Кунс, Такаші Муракамі, Арсен Савадов, Сем Тейлор-Вуд, Василь Цаголов та інших.

Віктор Пінчук і переможці стипендіальної програми «Всесвітні студії» (вгорі)
ОЛАФУР ЕЛІАССОН: ТВОЄ ЕМОЦІЙНЕ МАЙБУТНЄ, експозиція в PinchukArtCentre, Київ 2011 (зліва)

Огляд виставки Олафура Еліассона

“Кожен відвідувач переживає унікальні відчуття: тривогу, страх, захоплення, сум... Своєрідна емоційна мандрівка” Олена Настюк, *Versii.com*

“Є художники, за роботами яких полюють сотні колекціонерів, готових викласти за них шестизначні суми. А є такі, чиї твори викликають захват у мільйонів, але володіти ними не може ніхто. Просто тому, що ці шедеври безцінні і існують тільки тут і тепер. До числа останніх належить всесвітньо відомий дансько-ісландський митець Олафур Еліассон” Катерина Коберник, *Кореспондент*, 27 травня 2011

Огляд FGAP у Венеції

“Цього року [Палаццо Пападополі] приймає виставку художників-номінантів на нещодавно засновану премію Future Generation Art Prize, доволі амбітний глобальний конкурс. Імена його суддів і наглядової ради прочитуються як Хто є Хто в світовому мистецтві”. Джон Деллі, *Financial Times*, 17 червня 2011

Future Generation Art Prize 2012

Міжнародна арт-премія \$100 000

Відкрита для всіх митців віком до 35 років

Он-лайн подача заявок з

16 січня до 15 квітня 2012

www.futuregenerationartprize.org

PinchukArtCentre
pinchukartcentre.org